

FİKRET ÖZDEMİR

Aslen Bitlisli olan **Fikret Özdemir, 1916 yılında doğdu ve 1978'de vefat etti.**

"Üstadı İlk Duyuşum"

"Birinci devre Millet Meclisi azası olan amcam *Arif Hikmet Bey*, çocukluk devrelerimde, **"Molla Said-i Meşhur"** adıyla Üstad'dan bahsederdi. Ne şekilde bir insandır diye zihnimden geçirirdim. 1935'te pederimin vefatından sonra kötü bir duruma düşmemek için mütemadiyen bir halaskâr aradım. Turuk-u âliyelerde beni tatmin edecek bir mevzu bulamadım. **1942'de Diyarbakır'da ticarete başladım.**"

"Huzurdaydım, Elim Elindeydi"

"Üstad'ın ziyaretini çok düşündüm, ama bir türlü fırsatını bulamadım. **1952'de bu imkânı buldum.** Beni, bırakmazlar diye vazgeçirmeye çalıştılar. Küçük biraderimle Eskişehir'de bir gece otelde kaldıktan sonra, otobüsle Emirdağ'a giderken bir demirci ile arkadaş olduk. Bizi Üstad'la görüştüreceğini söyledi. Emirdağ'da karanlık bir yerde bizi epey bekletti. Bu hal izzetime dokundu. Çıktım, Üstad'ın çarşı ortasındaki evinin karşısındaki kahvehanede oturdum. Kapısını beklemeye başladım. Bir iki defa Üstad'ın karyolasında yatmakta olduğunu pencereden gördüm. Üçüncü gelişimde, **'Mübarek, ben seni görmeye gelmişim. Kalksan da ziyaret edip gitsem.'** derken baktım, aniden yatağından fırlayıp kalktı. Biz geldik, yerimize oturduk. Ama ben tarif edilmez bir heyecan geçirdim. Biraz sonra kapı açıldı, Refik isminde bir talebe elinde su tenekesiyle su almaya gidiyordu. Biraderi gönderip sordurdum. **'Kardeşim, siz Diyarbakır'dan mı geliyorsunuz? Üstad, sizi ikindi namazından sonra kabul edecek.'** demiş."

"Namazdan sonra, daima kilitli bulunan kapıyı açtılar. Girdikten sonra kapıyı tekrar kapattılar. Huzura girdik. **Odada bir tel dolap, bir karyola, bir hasır, bir de rahle vardı. Başka bir şey yoktu.** Odaya girince bir şok geçirdim. Hemen yaklaşıp elini öptüm. **'Nerelisin?'** diye sordu. *'Bitlisliyim'* dedim. Elimi tuttu. **'Şarklılar bana sahabet etmediler, sen buraya kadar yorulup geldiğinden dolayı Allah için hepsini helâl ettim!'** dedi. Bir minder getirip beni ona oturttu. Bütün hayatım boyunca hiç kimseden alamadığım dualara mazhar oldum."

"Üstad'ın kaşla göz kısmına bakmak çok zordu. Şimşek gibi insanı çarpardı. Elini elime aldığım zaman damarları görünüyordu. Fakat pamuk gibi yumuşaktı. Ve tarifi imkânsız güzel bir kokusu vardı. Bir ara içimden, **'Keşke kardeşlerime de dua etseydi.'** diye geçirdim. Elini öpmeye kalktım. **'Doğru otobüse binip İstanbul'a gidin.'** dedi. Çıkarken beni tekrar çağırıp, **'Babanız var mı?'** diye

sordu. 'Yok' dedim. **'Kaç kardeşsiniz?'** dedi. **'Allah her dördünüzün de yardımcısı olsun.'** diye bize dua etti. Cenab-ı Zülcelâl beni de kardeşlerimi de onun hürmetine refah içinde yaşattı."

"Beni Görmek İsteyen, Hulusi Beyi Görsün"

"Üstad ilk görüşmede,

'Beni görmeye gelenler, buraya kadar gelip yorulmasınlar. Beni görmek isteyen Risale-i Nur'un her satırında görür. Beni görmek isteyen Elâzığ'da Hulusi Beyi görsün.'

dedi. Bana da Hulusi Beyi tavsiye etti. Hulusi Bey'le 1952'de İstanbul mahkemesinden dönerken Malatya istasyonunda tanıştık. Ona beraat haberini getirmiş oldum."

"O, Eserlerimi Bağrına Bastı"

"Üstadı iki defa Isparta'da ziyaret ettim. İstanbul'da da 1952'de ziyaret ettim. Isparta'da amcamın oğlunu askere götürdüğüm zaman ziyaret ettiğimde içeriye girdim. *'Bu benim amcam oğludur.'* dedim. Onunla da alâkadar oldu. Kollarını açarak o genci bağrına bastı. **'Seni talebeliğe kabul ettim.'** dedi. Bayram Ağabey (Yüksel) o zaman askerdi. **'Bayram'a söyleyin, Mustafa'ya sabahet etsin.'** dedi. Hakikaten onun askerliği, hiç askerlik etmemiş gibi geçti."

"Bir başka ziyaretimde (1953) *Bitlisli Şeyh Tahir Efendiyi* sordu. *'İrtihal buyurmuşlar Efendim.'* deyince aniden yataktan doğruldu **'Allah'ın rahmetiyle şad olsun. Herkes eserlerimi atarken, o toplayıp bağrına bastı.'** dedi. **'Gider gitmez bana vekâleten oğullarına taziye yazmak ilk işin olsun.'** dedi.

"Bir seferinde, İstanbul'da Reşadiye Otelinde izdihamdan görüşmek mümkün olmadı. Ramazandı, sabahleyin gidecekti. Sahur yedikten sonra hafif yağmur altında çıktım. Hüsnü Bayram'ın kullandığı arabaya binmesini bekledim. Arabaya bindi, beni iki parmağı ile çağırды. **'Bütün hemşehrilerime söyle, hepsinin kandilleri ve Ramazan Bayramları mübarek olsun.'** diyerek bana da dua buyurup gittiler."

"Akşehir Otelinde de müteaddit defalar ziyaret ettim. Bir defasında, bu otele beraberimde bir çift Bitlis işlemesi güzel bir çorap götürdüm. *'Üstadım, bunun bir kıymeti yoktur. Bir memleket hediyesi olarak kabul edin.'* dedim. Eline alıp baktı. **'Ben bunu aldım kabul ettim, sen bunu benim yerime giyersin.'** deyip iade etti."

"Bütün Risaleler Üstad'ın Tashihinden Geçtikten Sonra Basıldı"

"Son ziyaretim Şuaların yeni harflerle tab'ı sırasındaydı. Emirdağ'dan telefon ettiler. Forma halindeki Şuaları Üstada tashih için götürdüm. Şimdiki eserler Üstad'ın tashihinden geçmişti. Bazı insafsızlar, '*ilâve olmuş, onun değil.*' diye yalan söylüyorlar. Ağabeylerim Üstad'a sadakatten ayrılmamış ve bütün eserler Üstad'ın tashihinden geçerek meydana gelmiştir."

"Emirdağ'a geldiğimde Üstad kıra gitmişti. Biz yemekten *Sungur Ağabey* çantayı aldı, '**Sen sonra gelirsin.**' dedi. Arkasından gittim. Üstad yatakta kendini kaybetmiş bir vaziyette, bir mevta halinde idi. *Sungur Ağabey* benim söylediğimi Üstad'ın kulağına söylüyor. Üstad'ın da kendisinin kulağına söylediklerini bana naklederek arada vasıta oluyordu. **27 Temmuz 1959'da** bu şekilde görüştük."

"Asılsız Haber"

"1960'da İstanbul'da aniden Üstad'ın vefat haberini aldım. Gece Fatih'te oturuyordum. Telgrafhane kapalı idi. Sabahleyin Büyük Telgrafhaneden yıldırım telgraf çekerek Üstad'ın durumunu sordum. Gazetelere bakıyordum, herhangi bir haber yoktu."

"İkinci gün telgrafa cevap bekliyordum. Yıldırım cevap geldi: '**Mektup postada, sıhhatim yerindedir.**' Mektup geldi. '**Bu mesele nereden çıkmışsa tahkiki ve neticenin bize bildirilmesi.**' diyordu."

"Üstad'la görüşmelerimde *Zübeyir Ağabeyimin* ve *Sungur Ağabeyimin* çok iyiliklerini ve yakınlıklarını gördüm."

(bk. *Necmeddin ŞAHİNER, Son Şahitler-III*)